

Anti-pestprotocol Christelijk Gymnasium Utrecht

Het pestprotocol vormt de verklaring van de vertegenwoordiging van de school en de ouders waarin is vastgelegd dat we pestgedrag op school aanpakken en niet accepteren. Het toont ook wat de school doet als er sprake is van pesten of een vermoeden daarvan.

Uitgangspunten:

- Pesten wordt als probleem gezien door alle direct betrokken partijen; docenten, onderwijsondersteunend personeel, ouders en leerlingen.
- De school is actief in het scheppen van een veilig, pedagogisch klimaat waarbinnen pesten als onacceptabel gedrag wordt ervaren.
- De school draagt er tevens zorg voor dat directie, mentoren en alle medewerkers voldoende informatie en kennis hebben over pesten in het algemeen en het aanpakken van pesten.

Wat is pesten?

plagen

We spreken over plagen als leerlingen min of meer aan elkaar gewaagd zijn. Het plagen is een spel, waarin acties en reacties min of meer gelijkwaardig zijn en nooit als vervelend of bedreigend worden ervaren.

pesten

We spreken over pesten als degene, die het ondergaat, last heeft van het gedrag van de ander. Wat misschien niet persoonlijk bedoeld is, kan iemand wel persoonlijk raken. Het wordt vervolgens een probleem, als men er samen niet meer uit komt.

Specifiek aan pestgedrag is het bedreigende en systematische karakter van pesten.

De gepeste is niet meer in staat voor zichzelf op te komen en voelt zich vervolgens niet meer veilig op school.

voorbeelden van specifiek pestgedrag

Met woorden:	vernederen, belachelijk maken schelden, dreigen met bijnamen aanspreken, gemene briefjes, mailtjes, berichtjes schrijven of rondsturen
Lichamelijk:	trekken aan kleding, duwen, schoppen, slaan, krabben, aan haren trekken
Achtervolgen:	opjagen, achterna lopen, klem zetten, opsluiten
Uitsluiten:	negeren, niet willen samenwerken, uitsluiten van groepswerk of –activiteiten
Stelen, vernielen:	afpakken van eigendommen kliederen, beschadigen

Specifieke aandacht moet ook worden geschonken aan alle vormen van cyberpesten.

Mogelijke signalen van gepest worden

- Niet meer naar school willen
- Niet meer over school vertellen thuis
- Geen kinderen meer mee naar huis nemen, noch uitgenodigd worden bij anderen
- Slechtere resultaten op school
- Regelmatig spullen kwijt of kapot
- Hoofdpijn, buikpijn
- Prikkelbaar, boos, verdrietig

Partijen bij het pestprobleem

De gepeste leerling

Sommige leerlingen lopen meer kans gepest te worden dan anderen. Dat kan met hun uiterlijk, gedrag, gevoelens en sociale omgangsvormen te maken hebben. Veel kinderen die gepest worden, hebben een beperkte weerbaarheid. Ze zijn niet in staat daadwerkelijk actie te ondernemen tegen de pester en stralen dat ook uit. Angst en onzekerheid worden versterkt door het pestgedrag, waardoor het kind in een vicieuze cirkel belandt.

De pester

Pesters zijn vaak fysiek en/of verbaal de sterkeren in de groep. Ze dwingen hun positie af door stoer en onkwetsbaar gedrag, maar dit is deels schijn. Zelf groter lijken door een ander kleiner te maken. Pesters krijgen vaak andere kinderen mee. Wie meedoet, loopt immers zelf minder risico ook gepest te worden.

Pesters hebben weinig empathisch vermogen, zijn impulsief en domineren graag.

De zwijgende middengroep

De meeste leerlingen zijn niet actief betrokken bij het pestgedrag. Zij behouden enige afstand. Anderen doen, uit angst of uit berekening, mee. En een enkeling zal het misschien voor de gepeste opnemen. Zij allen vormen de middengroep.

Kenmerkend voor de meelopers is de angst zelf slachtoffer te worden en het gevoel het stoere gedrag wel interessant te vinden en mee te liften op de populariteit van de pester. Verder kunnen leerlingen meelopen uit angst er anders niet meer bij te horen en vriendschappen te verliezen.

De medewerkers

Pesten is een goed bewaard groepsgeheim: bijna iedere leerling weet dat er in de groep wordt gepest, maar niemand durft het aan een mentor of docent te vertellen. De medewerkers op school zijn dus niet op de hoogte of weten ongewenst gedrag niet als pestgedrag te benoemen.

De ouders

Kinderen die gepest worden, durven dit uit schaamte vaak niet met de ouders te delen. Ze zijn bang voor de reactie van de ouders. Bang dat ouders contact zoeken met de mentor, de conrector, de ouders van de pester, waardoor de situatie alleen maar verder escaleert.

De vijfsporenaanpak

1. de algemene verantwoordelijkheid van de school

De school zorgt dat alle medewerkers voldoende informatie hebben over pesten en de aanpak van pesten.

De school werkt ook aan een goed beleid rondom pesten, zodat de veiligheid en het gevoel van veiligheid van de leerlingen binnen de school optimaal is.

2. het bieden van steun aan de jongere die gepest wordt

Als een melding van pesten wordt gedaan, wordt uitgezocht wat er precies is gebeurd of gedaan. Er wordt overleg gepleegd over een mogelijke aanpak of oplossingen. Er wordt hulp aangeboden van bv een leerlingbegeleider.

3. het bieden van steun aan de pester

Het confronteren van de jongere met zijn gedrag en de gevolgen die dit heeft. De achterliggende oorzaken boven tafel proberen te krijgen. Hulp aanbieden van bv een leerlingbegeleider.

4. het betrekken van de middengroep bij het probleem

De mentor bespreekt het pesten in de klas en benoemt daarbij specifiek de rol van de meelopers en zwijgende middengroep. De mentor spreekt met de leerlingen over mogelijke oplossingen en het gezamenlijk creëren van een veilige omgeving.

De mentor maakt duidelijk dat een veilig schoolklimaat een verantwoordelijkheid is van alle leerlingen.

5. het bieden van steun aan de ouders

Ouders die zich zorgen maken, worden serieus genomen. De school werkt ook graag samen met de ouders van alle betrokken partijen aan een veilig schoolklimaat en aan de aanpak van een pestprobleem.

Ouders van een gepest kind hebben er soms moeite mee dat hun kind aan zichzelf zou moeten werken. Het pesten moet immers gewoon stoppen! Dat klopt uiteraard, het pesten moet stoppen. Maar een gepest kind wil zich niet alleen veilig voelen, het wil ook geaccepteerd worden, zich prettig en zelfverzekerd voelen. Daar kan begeleiding of training een bijdrage aan leveren.

Signalering en melding

Het probleem wordt serieus genomen. Signalering of melding kan gebeuren door en bij alle medewerkers van het CGU.

Voor leerlingen, ouders, verzorgers en andere betrokkenen is de mentor het eerste aanspreekpunt. De mentor is de eerst verantwoordelijke voor het aanpakken van het probleem. Alle meldingen worden doorgegeven aan de mentor.

Preventieve maatregelen

De mentor bespreekt aan het begin van het schooljaar de algemene afspraken en regels in de klas. Het onderling plagen en pesten worden hierbij specifiek genoemd en onderscheiden. Tevens bespreekt de mentor in zijn klas het pestprotocol. Ook maakt hij duidelijk dat pesten altijd gemeld moet worden en niet als klikken, maar als hulp bieden of hulp vragen wordt beschouwd. In de leerjaren 1 en 2 wordt aandacht besteed aan pesten in één of meerdere klassikale mentoruren.

Voorbeeld van afspraken die in een klas kunnen worden gemaakt:

Ik vind dat iedereen zich veilig moet voelen in school. Daarom houd ik mij aan de volgende afspraken:

- ik accepteer de ander zoals hij is en discrimineer niet
- ik scheld niet en doe niet mee met uitlachen of roddelen
- ik blijf van andermans spullen af
- ik speel niet voor eigen rechter
- ik bedreig op geen enkele manier iemand anders
- als iemands gedrag of uitlatingen mij storen, vraag ik hem daarmee op te houden
- als dat niet helpt, vraag ik hulp bij mijn mentor of een docent

Curatieve maatregelen (het protocol)

Steun bieden aan de leerling die gepest wordt

De mentor neemt de gepeste serieus en biedt een luisterend oor.

De mentor neemt duidelijk stelling tegen het pesten en geeft de leerling adviezen hoe te reageren. De mentor legt uit dat andere partijen (afdelingsconrector, docententeam, oop, zorgcoördinator, pestcoördinator) worden ingelicht en ingeschakeld. De maatregelen worden met de gepeste besproken.

Aanspreken van de leerling die pest

De mentor confronteert de pester met de signalen en brengt de gebeurtenis(sen) in kaart. De mentor confronteert de pester met de gevolgen van zijn daden.

De betrokkenen maken afspraken om herhaling te voorkomen en de incidenten worden passend afgerond. Al naar gelang de ernst van het vertoonde gedrag is een gesprek voldoende, moeten er excuses worden aangeboden of zal straf moeten worden opgelegd. Deze straf moet in verhouding zijn met het vertoonde gedrag en de gevolgen daarvan.

Aanspreken van de klas

Tot slot zal de mentor een klassengesprek weiden aan de gebeurtenissen. Hierbij wordt de rol van de

meelopers en zwiigende middengroep belicht en wordt uitgelegd wat wij als school verwachten van deze groepen leerlingen.

Op de hoogte brengen van de betrokken ouders

De mentor overlegt met de afdelingsconrector of en wie contact opneemt met de ouders.

Anti-pestcoördinator

De mentor neemt bij pestgedrag in zijn/haar klas altijd contact op met de anti-pestcoördinator. In gezamenlijk overleg worden hier bovenstaande acties doorgenomen. Eventueel wordt de antipestcoördinator ook ingeschakeld voor het assisteren bij of het voeren van de gesprekken.

Afdelingsconrector

De mentor brengt in alle gevallen de afdelingsconrector op de hoogte.

Indien het probleem zich herhaalt, zal deze de rol van de mentor overnemen met betrekking tot het pestgedrag.

Het gedrag wordt besproken met de gepeste leerling, met de pester(s), met de klas, maar ook met de ouders van de betrokken leerlingen.

De conrector is in staat om alle betrokken partijen te helpen en steunen, maar is ook bevoegd passende maatregelen te nemen om herhaling in de toekomst te voorkomen.

Indien nodig kan de conrector een of meerdere partijen verwijzen naar deskundige hulp buiten school.